מיפגלי הכא דחשיב בהו בזביחה גופה לא כ"ש אלא א"ר יוחנן ה"ט דרבי יוסי הכתוב עשאן גוף אחד והכתוב עשאן שני גופין גוף אחד דמעכבי אהדדי שני גופין דאמר רחמנא הא לחודה עבידא והא לחודה עבידא ערבינהו מתערבין דהכתוב עשאן גוף אחד פלגינהו מיפלגי דהכתוב עשאן שני גופין בעי רבי יוחנן פיגל בלחמי תודה מהו א] במנחת מאפה מהו תנא ליה רב תחליפא ב] ממערבא א)וכן אתה אומר בלחמי תודה וכן אתה אומר במנחת מאפה ת"ר (א) ב)בשעת שחיטה חישב לאכול חצי זית ובשעת זריקה חישב לאכול חצי זית פיגול מפני ששחיטה וזריקה מצטרפין איכא דאמרי שחיטה וזריקה דתרווייהו מתירין אין קבלה והולכה לא ואיכא דאמרי הנך דמרחקן וכ"ש ג)הני רבנן דמקרבן איני והא תני לוי ארבע עבודות אין מצטרפות לפיגול שחיטה וזריקה קבלה והולכה אמר רבא ל"ק הא רבי הא רבנן דתניא השוחט את הכבש לאכול חצי זית מחלה זו וכן חבירו לאכול חצי זית מחלה זו רבי אומר אומר אני שזה כשר א"ל אביי אימר דשמעת ליה לרבי חצי מתיר וחצי אכילה כולו מתיר וחצי אכילה מי שמעת ליה א"ל רבא בר רב חנן לאביי ואי אית ליה לרבי כולו מתיר וחצי אכילה לגזור חצי מתיר וחצי אכילה אטו כולו מתיר וחצי אכילה דהא רבי יוסי גזר ורבנן גזרי ר' יוסי גזר דתנן להקטיר לבונתה למחר רבי יוסי אומר פסול ואין בו כרת וחכ"א פיגול וחייבין עליה כרת ורבנן נמי גזרי ד)דתנן פיגל בקומץ ולא בלבונה בלבונה ולא בקומץ ר"מ אומר פיגול וחייבין עליו כרת וחכ"א אין בו כרת עד שיפגל בכל המתיר א"ל הכי השתא בשלמא התם גזר רבי יוסי קומץ דלבונה אטו קומץ דמנחה רבנן גזרי קומץ אטו קומץ דמנחת חוטא ולבונה אטו לבונה הבאה בבזיכין ה)כבשים נמי כבש אטו כבש חבירו בזך אטו בזך חבירו אלא הכא מי איכא חצי מתיר וחצי אכילה בעלמא דליקום וליגזור הכי נמי מסתברא דטעמא דרבנן מש"ה הוא דקתני סיפא מודים חכמים לר"מ במנחת חוטא ומנחת קנאות שאם פיגל בקומץ שפיגול וחייבין עליה כרת שהקומץ הוא המתיר הא למה לי למיתנא כלל פשיטא מי איכא מתיר אחרינא אלא לאו הא קמ"ל דטעמא דקומץ משום דאיכא קומץ דמנחת חוטא דדמי ליה: **מתני'** ו)נטמאת אחת מן החלות או אחד מן הסדרים רבי יהודה אומר שניהם יצאו לבית השריפה שאין קרבן ציבור חלוק וחכמים אומרים ז)הטמא בטומאתו והטהור יאכל: **גמ'** א"ר אלעזר מחלוקת לפני זריקה אבל לאחר זריקה דברי הכל הטמא בטומאתו והטהור יאכל ולפני זריקה במאי פליגי אמר רב פפא בציץ מרצה על אכילות קא מיפלגי

רבנן

הכתוב עשאן גוף אחד. דכתיב (ויקרא כג) תביאו לחם תנופה והכתוב עשאן שני גופין דכתיב (שם) שתים שני עשרונים וסדרים דלחם הפנים ילפינן משתי הלחם אפי' למאן דלא יליף * מלתא ממלתא דהכא דמו אהדדי טפי כא]: **פיגל** בלחמי תודה מהו. הוא הדין דהוה מצי למבעי ברקיקי נזיר שיש שני מינין: **שחיטה** וזריקה תרווייהו מתירין הן. פירש בקונטרס שהשחיטה מקדשת את הדם ואמרינן בסוף פירקין דבא לקדש כבא להתיר דמי וא"ת קבלה נמי מקדשת את הדם בכלי שרת לאו פירכא היא דדם סכין מקדשא ליה כדאמרינן בסוף פירקין:

מיפגלי. בשר: **הכא.** פיגל בירך ימין דחשיב בבשר גופיה: ד] **כ"ש.** דמיפגלא אף של שמאל: ד)**לאיפגולי מאי.** כלומר מי יתפגל במחשבה זו שיהיו חייבין כרת באכילתו: **אלא א"ר יוחנן.** ליתא לרב הונא ואם פיגל בימין פיגל בשמאל דהא תנינן אפי' לא חישב אלא בדם נתפגל בשר וגבי חלות ה"ט דרבי יוסי דאמר במתניתין ה] דתרי גופי נינהו ואם פיגל בזו לא נתפגלה זו ולעיל קתני בשתיהן בזית דמשמע מדמצטרפות דחד גופא נינהו: **הכתוב עשאן גוף אחד והכתוב עשאן ב' גופין.** הכתוב עשאן גוף אחד דמעכבי אהדדי דאין זו כשרה בלא זו דכתיב (ויקרא כג) שתים שני עשרונים דמשמע שתים ולא אחת וכתיב (שם) סלת תהיינה וכל הויה עיכובא ואותו כתוב עצמו עשאן שני גופים מדכתיב שתים דמשמע דכל אחת לישתה ועריכתה בפני עצמה הלכך ערבינהו דאמר כזית בין שתיהן מתערבין ומצטרפין דהכתוב עשאן גוף אחד: **פלגינהו.** דאמר ע"מ לאכול מן האחת ולא עירב חבירתה עמה: **מפלגי.** ואין חבירתה פיגול ו] דהרי הכתוב עשאן שני גופים. יש לשונות אחרים בהלכה זו אבל זו עיקר: **פיגל בלחמי תודה.** שהן ארבעה מינים ופיגל באחד מן המינים מי פליגי רבי יוסי ורבנן בהא אם נתפגלו האחרים או לא מי אמרינן כיון דזבח אחד מתירן כחד דמיין או דלמא כיון דלאו חד מינא הוא פליג רבי יוסי: **במנחת מאפה.** שיש בה שני מינין ה' חלות וה' רקיקין כדאמר בפרק ז] ה)התודה (לקמן דף עו) ואליבא דר"ש קנסיב ח] להו מהו מי אמר הואיל וקומץ אחד לשניהם לא פליג רבי יוסי ואם פיגל בחלות נתפגלו רקיקין או דלמא כיון דשני מינין ט] פליג: **וכן אתה אומר.** דהכא נמי פליג: **בשעת שחיטה כו'.** אסתם זבח קאי ו). שחיטה וזריקה מתירין נינהו י] שחיטה קדשה לדם כדאמר בשילהי פירקין (דף טז:) ואמר התם הבא לקדש כבא להתיר דמי וזריקה מתרת הבשר: **קבלה והולכה.** דלאו מתירין נינהו לא מצטרפין דקבלה אינה מתרת דאינה אלא לצורך זריקה (א) : שחיטה וזריקה מרחקי אהדדי ומצטרפין וכ"ש קבלה והולכה דמקרבן: **אין מצטרפין.** שתים מהן ביחד אם חישב בזו על חצי זית ובזו על חצי זית: **הא רבי הא רבנן.** הא דתני אין מצטרפות רבי היא: **חצי מתיר וחצי אכילה.** כגון כבש הוי חצי מתיר ולא חישב עליו אלא בחצי אכילה: **כולו מתיר וחצי אכילה.** כגון שחיטה דכולו מתיר בדם וזריקה דכולו מתיר בבשר: **מי שמעת ליה.** דאם חישב בזו בחצי זית ובזו בחצי זית דאין מצטרפין: **ואי אית ליה לרבי כולו מתיר וחצי אכילה.** מצטרפין לפיגול: **ליגזור חצי מתיר וחצי אכילה.** דליפסול אטו כולו מתיר וחצי אכילה דכרת הוא: **דהא רבי יוסי גזר.** במתני' (לעיל דף יג.) בהקומץ את המנחה ע"מ להקטיר לבונתה למחר ואמר פסול ואע"ג דאין בו פיגול דגזר ליה אטו פיגול: **ורבנן.** נמי במתניתין דקתני פיגל בהקטרת קומץ ע"מ לאכול שיריים למחר ולא פיגל בהקטרת לבונה: **ר"מ אומר פיגול.** הן השיריים דאית ליה מפגלין בשעת עבודת חצי מתיר: **וחכ"א אין בו כרת כו'.** כרת הוא דליכא אבל פסול הוא מלאכול דגזרינן אטו כרת ורבי אומר לעיל (עמוד א) בהדיא כשר: **קומץ דלבונה אטו הקטרת קומץ דמנחה.** דדמו להדדי ובקומץ ע"מ להקטיר קומצה למחר מודה רבי יוסי דפיגול הוא: **ורבנן נמי יא] דגזרי.** דתפסול מנחה במחשב בשיריים בשעת הקטרת קומץ יב]: **דמנחת חוטא.** דהתם עבודה שלימה היא ומפגלת: **לבונה.** נמי מחשב אשיריים בשעת הקטרת לבונה יג] דה"ט דפסלי רבנן למנחה גזרה אטו מחשב בהקטרת לבונה בבזיכין דהתם פיגול גמור הוא שאין הקטרה אלא היא: **כבש** יד]. דאמרי רבנן במתני' [טז.] שחט אחד מן הכבשים לאכול ב' חלות למחר או הקטיר אחד מן הבזיכין לאכול שני סדרים למחר דקאמרי רבנן אין בו כרת הא פסול איכא דגזרי חד כבש אטו כבש חבירו שלא ישחוט שניהם במחשבה דהתם פיגל בכל המתיר וכן בבזיכין כולהו הנך גזירות טו] דליכא בעלמא דדמי להו הוי פיגול: **אבל הכא.** בחצי מתיר וחצי אכילה דרבי מי איכא חצי מתיר וחצי אכילה בעלמא פיגול דנגזור הכא אטו התם: **מש"ה הוא.** דמשכחי פיגול דדמי להו: **דקתני סיפא.** דמתני' [טז.] דפיגל בקומץ ולא בלבונה מודים חכמים כו' שאם טז] חישב בקומץ או בהקטרת קומץ פיגל בשיריים: **הא קא משמע לן דטעמא.** דפסלי רבנן במחשב בשעת הקטרת קומץ דמנחת נדבה משום הכי הוא דאיכא יז] דמנחת חוטא דדמי ליה שהם מודים שהוא פיגול: **מתני' שאין קרבן ציבור חלוק.** הכי מסקנא דגמרא [טז.] תלמוד ערוך יח] בפיו של רבי יהודה שסגלה מרבותיו שאין קרבן ציבור חלוק ואם נפסל חצי נפסל כולו: יט] **גמ' לפני זריקה.** נטמאת אחת מן החלות של עצרת ובלחם הפנים לפני הקטרת בזיכין: כ] **אבל לאחר זריקה.** דזריקה מעלייתא הוא ז)(הואיל) דברי הכל כו':

רבנן

עין משפט נר מצוה

י א מיי' פי"ח מהלכות פסוה"מ הלכה יב:
יא ב ג מיי' פי"ד מהל' פסוה"מ הלכה י:
יב ד מיי' פ"ה מהלכות תמידין ומוספין הל' טו [ופי"ו מהלכות פסוה"מ הל' יג]:

שיטה מקובצת

א] במנחת מאפה מהו. גליון במנחת מאפה שהיה עושה מהם פתיתין ואח"כ קומצן מידו מי אמרינן כיון דקומץ לשניהם כחד דמי ומודה ר' יוסי או דלמא כיון דיש בה שני מינים רקיקין ורבוכה פליג ר' יוסי דאותה החלה שחישב עליה פיגול אם היא ניכרת ואם אינה ניכרת ספק כרת בכולן. תו"ח: ב] בר מערבא אות מ' נמחק: ג] בבזיכין כבש נמי אטו כבש חבירו: ד] מהו"ד לא כ"ש: ה] במתניתין תרי גופי נינהו כו' לא נתפגל זו ולעיל קתני כו' דמצטרפות דחד גופא נינהו: ו] פיגול דהכתוב עשאן: ז] בפ' כל המנחות באות מצה. ס"א דכל המנחות באות עשר עשר ומחבת ומרחשת עשר חלות ממין אחד וזו מנחת מאפה משני מינין אתו כו': ח] קנסיב לה דאמר מביא מחצה חלות ומחצה רקיקין: ט] מינין הוא פליג: י] דשחיטה מקדשה: יא] דגזרי דתפסל ואות ר' נמחק: יב] קומץ גזירה אטו מחשב בשעת הקטרת קומץ דמנחת: יג] לבונה וה"ט דפסלי כו' בהקטרת לבונה דבזיכין: יד] כבש נמי דאמרי: טו] משום דאיכא: טז] שאם פיגל בקומץ בהקטרת קומץ חישב בשירים ותיבות חישב בקומץ או בהקטרת קומץ פיגל בשירים נמחק: יז] דאיכא קומץ דמנחת: יח] ערוך הוא: יט] תיבות גמרא לפני זריקה נמחק: כ] מהו"ד נמי אבל כו': כא] טפי. ורש"י לא פירש כן:

מסורת הש"ס

א) תוספתא זבחים פ"ב ה"ג (זבחים לא.), ב) [לקמן טז.], ג) פסחים עט., ד) עיין לעיל ח., ה) [כל המנחות דף נג.], ו) קאי הס"ד. נ"ק, ז) נ"ק ת"ו.

◆

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה קבלה וכו' זריקה הס"ד ואח"כ מ"ה הנך דמרחקין שחיטה:

◆

גליון הש"ס

תוס' ד"ה הכתוב וכו' מלתא ממלתא. לעיל דף ח ע"ב:

◆

מוסף רש"י

לאכול חצי זית מחלה זו וחצי זית מחלה זו. למחר שזה כשר. להקטיר אימוריו ולאכול בשר דהא לא חישב אלא חצי אכילה במתיר (לעיל ט"א). פיגל בקומץ ולא בלבונה. בהקטרת קומץ חישב על השיריים (לקמן טז.) בהקטרת המנחה שני מתירין יש, הקומץ והלבונה, ואם הקטיר את האחד במחשבת פיגול והאחד בשתיקה (זבחים מא:) כלומר חישב בהקטרת האחד על מנת לאכול מן השיריים למחר (פסחים סג.). עד שיפגל בכל המתיר. והקטרת אחד מהן חצי מתיר הוא דליכא נמי הקטרת חבירו (להלן טז.).